

ED-24

การประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
The Assessment of Quality Assurance System at Programme Level With AUN-QA Criteria of
Prince of Songkla University

กิตติยา แสะอาหลี¹ สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์² และวัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนน ³

Kittiya Sae-Ar-Lee¹, Suthasinee Boonyapithak², and Wanlaya Thamaphiban Inthanin³

¹ นักศึกษาปริญญาโท กศ.ม.การวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

^{2,3} อาจารย์สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

อีเมล: kittiya.yaaaa@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรจากการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ และเพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้สารสนเทศจากผลการประเมินระบบโดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model และ Kirkpatrick กลุ่มตัวอย่างในการประเมินผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร โดยเป็นประธานหลักสูตรหรือคณะกรรมการประจำหลักสูตร หลักสูตรละ 1 ท่าน ที่รับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 185 คน ผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรอย่างน้อย 2 ปี จำนวน 120 คน และผู้บริหารมหาวิทยาลัยด้านการประกันคุณภาพ และด้านวิชาการ จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์จำนวน 1 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมผลการประเมินภาพรวมเกี่ยวกับการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้จาก ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มีความเห็นว่าเหมาะสมระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$)

1. การประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ พบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีการประกาศใช้นโยบายด้านการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ทั้งทั้งองค์กร เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสากล โดยผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และคณะ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์

2. การประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA พบว่า การประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA โดยได้มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหารของคณะและมหาวิทยาลัย เพื่อการดำเนินงานให้

เป็นไปตามแผนการประกันคุณภาพที่มหาวิทยาลัยได้กำหนด และมีการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรตามข้อเสนอแนะของกรรมการประเมินเพื่อให้สอดคล้องกับ Outcome Based Education (OBE)

3. การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร พบว่า ผลจากการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพตามแนวทาง AUN-QA พบว่าหลักสูตรได้มีการปรับปรุงหลักสูตรตาม OBE ตามนโยบายการพัฒนาของมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และหลายหลักสูตรมีความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตรให้สามารถรับการประเมินในระดับนานาชาติตามเกณฑ์ AUN-QA

4. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA จากการประเมินพบว่า ความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญ มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตร กำกับ ติดตาม การดำเนินงาน พร้อมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการประเมิน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับหลักสูตร และการสนับสนุนที่ต่อเนื่องจากคณะ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันหลักสูตรที่มีศักยภาพเข้ารับการประเมินโดย Asian University Network (AUN-QA)

คำหลัก: การประกันคุณภาพ การประเมินระดับหลักสูตร เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

Abstract

This study aimed to evaluate the quality of the education assurance system at the programme level. This research used the AUN-QA criteria of Prince of Songkla University in terms of input, process, and result from factors that affect the organization as a result of the implementation of the quality of the education assurance system at the programme level by the AUN-QA criteria using data from the system evaluation results obtained using the CIPP and Kirkpatrick form. The sample of the evaluation method of this research included people who were related to this programme that assessed the quality of the programme, who was the chairperson and committees of the programme, each programme who got evaluated by AUN-QA totalling 174 people. The assessors of the program's quality in AUN-QA standards of the Prince of Songkla University, who had served as internal assessors at the programme level for at least two years, number 117 people, while university administrators in terms of quality assurance and an academic total of 4 people. The research tools were 2 questionnaires and 1 interview. Data were analyzed by quantitative data analysis from questionnaires and analyzed by frequency distribution, percentage, and the mean ($\bar{X}$) and standard deviation (SD).

The findings of this study revealed that the overall evaluation results of the assessment of the quality assurance system at the programme level using the AUN-QA criteria of Prince of Songkla University received from those involved in the programme belief was appropriate at a high level ($x = 3.80$), however the internal quality assessment committee at the programme level opinion was moderately appropriate ($x = 3.33$).

1. The evaluation of the system's input element revealed that Prince of Songkla University proclaimed a quality assurance policy based on AUN-QA standards throughout the organisation to build the programme to

pass the international assessment requirements. The university administrators and faculty encouraged and supported to pass the criteria according to the requirements.

2.The evaluation of the quality assurance process at the programme level using the AUN-QA criteria discovered that quality assurance was reported to faculty and university administration using the AUN-QA criteria. This was to follow the university's quality assurance plan and had developed and improved the quality of the programme based on the assessment committee's suggestions to be in line with Outcome Based Education (OBE).

3.The evaluation of the outcomes that occurred to the organisation discovered that due to the driving quality development according to the AUN-QA guidelines, the programme had been upgraded according to the OBE according to the university's development policy. This was because many programmes are ready to build programmes that would be assessed internationally using AUN-QA criteria to educate learners to attain the required learning goals.

4.The success of the program's quality development was the administrator's top priority, according to the setting up of a quality assurance system at the programme level using AUN-QA criteria. At the programme level, operations were established, supervised, and monitored by a quality development policy. The ability to support programme development was important for driving potential programmes towards Asian University Network (AUN-QA) evaluation. This included continual support from the relevant faculties and departments.

Keywords: Quality Assurance, Assessment of Quality Assurance, AUN-QA

บทนำ

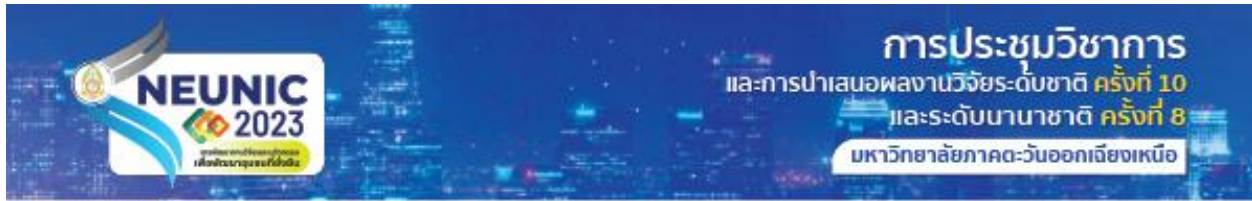
การประกันคุณภาพการศึกษาได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ พ.ศ. 2539 จากการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย (กิตติชัย วัฒนานิก. 2560) และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก โดยให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน สถาบันอุดมศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษา. 2545) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริม สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ดำเนินการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ฉบับใหม่ขึ้น และเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2557 เป็นต้นไป และตามประกาศคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ให้สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน ให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ซึ่งสถาบันการศึกษามีอิสระในการเลือกระบบประกันคุณภาพการศึกษา

โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการ และควมมีอิสระในการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันอุดมศึกษาเลือกใช้ อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้นหรือเป็นระบบซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากลที่สามารถประกันคุณภาพได้ ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะและสถาบัน เช่น ระบบ ASEAN University Network – Quality Assurance (AUN-QA), สภาวิชาชีพ, เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (TOA) หรือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) หรือเป็นระบบที่สถาบันอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาและต้นสังกัด ประกอบด้วยระบบและกลไกที่สามารถควบคุมดูแล ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงพัฒนาในระดับสาขาวิชา ทั้งด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมวิจัย การบริการชุมชน ตลอดจนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยระบบกลไกดังกล่าวต้องกำหนดบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาและต้นสังกัดที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงการดำเนินงานอย่างเหมาะสมทั้งระหว่างหน่วยงานภายในต้นสังกัด โดยเฉพาะหน่วยงานภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หน่วยงานภายในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา และการเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับต้นสังกัด เพื่อให้การประกันคุณภาพเป็นเอกภาพ ไม่สร้างภาระที่ซ้ำซ้อนให้เกิดแก่หน่วยงานใด ๆ (กิตติชัย วัฒนานิก, 2560) ในปัจจุบันบางคณะในบางสถาบันอุดมศึกษาได้เลือกใช้ระบบ AUN-QA ระบบ EdPEX หรือระบบที่สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง และอยู่ในระหว่างการศึกษา อบรม พัฒนา และปรับใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรยังไม่เสร็จสิ้น สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังใช้ระบบของคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีเกณฑ์มาตรฐานละเอียดและซับซ้อนมาก อีกทั้งยังมีการปรับเปลี่ยนเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพบ่อยครั้ง ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำนวนมากจึงยังไม่พร้อมรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เนื่องจากยังปรับปรุงระบบไม่ลงตัว และยังมีปัญหาในการเทียบเคียงกับระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลเมื่อนำคะแนนการประเมินต่างระบบ ต่างหลักสูตรมารวมเป็นคะแนนระดับคณะและระดับสถาบัน เนื่องจากมหาวิทยาลัยบางแห่งต้องใช้ระบบการประกันคุณภาพภายในมากกว่าหนึ่งระบบ เช่น ระบบของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาสำหรับหลักสูตรที่ยังไม่พร้อมที่จะรับการประเมินโดยระบบที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และระบบ AUN-QA สำหรับหลักสูตรที่มีความพร้อม

จากการที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้นำระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มาใช้นั้น หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในระดับหลักสูตรและระดับคณะ มีความเข้าใจ และเล็งเห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับหลักสูตรที่ใช้เกณฑ์ดังกล่าว โดยหลักสูตรได้นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินมาจัดทำแผนและพัฒนาหลักสูตร และมีการปรับปรุงตามแนวทางของ Outcome Base Education (OBE) พร้อมทั้งบางหลักสูตรได้ยื่นขอเพื่อรับการประเมินคุณภาพโดยคณะกรรมการประเมินจากภายนอก (คณะกรรมการประเมินจาก ทปอ.) แต่มหาวิทยาลัยยังไม่มีกรอบตรวจสอบระดับคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพดังกล่าว เพื่อทบทวนกระบวนการและระบบการประเมิน เพื่อศึกษาข้อดี-ข้อเสียของการนำระบบการประเมินดังกล่าวมาใช้ในการประกันคุณภาพ และเพื่อศึกษาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับหน่วยงาน อีกทั้งเพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาแบบที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based Education : OBE) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะประเมินระบบประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA เพื่อเป็นการตรวจสอบและพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการพัฒนาระบบดังกล่าว โดยนำรูปแบบการประเมินของซีบี

(CIPP) และเคิร์กแพทริก (Kirkpatrick) มาใช้เป็นแนวทางในการประเมินในประเด็นของปัจจัยนำเข้า กระบวนการการประเมิน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรจากการนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร เพื่อให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศจากการประเมินดังกล่าว มากำหนดแนวทางการบริหาร การกำหนดนโยบาย และนำไปปรับปรุงระบบการดำเนินงาน และพัฒนาด้านคุณภาพให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านต่อไปนี้

- 1.1 ด้านปัจจัยนำเข้าของระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA
- 1.2 ด้านกระบวนการของระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA
- 1.3 ด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร จากการนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ AUN-QA

มาใช้

2. เพื่อสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA โดยใช้สารสนเทศจากผลการประเมินระบบ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ในการศึกษานี้เป็นกรณีศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งจะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การประเมินระบบการประกันคุณภาพ ประชากรในการศึกษาเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ประชากรมีดังนี้

1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 308 คน

1.2 ผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 165 คน

1.3 ผู้บริหารมหาวิทยาลัยด้านการประกันคุณภาพและด้านการศึกษา จำนวน 4 คน

2. การศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับองค์กร ปัญหา และข้อเสนอแนะจากการนำระบบประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ ประชากรในการศึกษาเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัยด้านการประกันคุณภาพ และด้านวิชาการ จำนวน 4 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ดังนี้

1 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ที่รับการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร โดยเป็นประธานหลักสูตรหรือคณะกรรมการประจำหลักสูตร หลักสูตรละ 1 ท่าน ที่รับการประเมินตามเกณฑ์ AUN-QA จำนวน 185 คน จากประชากรทั้งหมด 308 คน

2 ผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 120 คน จากประชากรทั้งหมด 165 คน โดยใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามานะที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามสำหรับประธานหลักสูตร คณะกรรมการประจำหลักสูตร

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามสำหรับกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร ปัญหา และข้อเสนอแนะจากการนำระบบประกันคุณภาพภายในระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มาใช้

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ

2. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. นำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ได้แปลความหมายจากเกณฑ์การแปลความหมายมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การตัดสินในประเด็นการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยส่งหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ประธานหลักสูตร และคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

การกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน

การประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลที่ได้จากการประเมิน มีการประเมิน 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 การประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ ด้านที่ 2 การประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN QA ด้านที่ 3 การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร เป็นการประเมิน โดยใช้เกณฑ์จากความคิดเห็นของผู้บริหารด้านการพัฒนาคุณภาพ จำนวน 2 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญของการประกันคุณภาพและหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์การตัดสินที่คะแนน 3.51 ระดับมาก ในการประเมินทุกด้าน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประเด็นการประเมิน	ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร				กรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร					
	ผลการประเมิน		ระดับความเห็น	เกณฑ์การตัดสิน		ผลการประเมิน		ระดับความเห็น	เกณฑ์การตัดสิน	
	$\bar{X}$	S.D		$(\bar{X} = 3.51)$		$\bar{X}$	S.D		$(\bar{X} = 3.51)$	
			ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน	ผลการประเมิน
1.การประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ	3.62	0.69	มาก	สูงกว่าเกณฑ์	3.21	0.77	ปานกลาง	ต่ำกว่าเกณฑ์		
2.การประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA	4.04	0.53	มาก	สูงกว่าเกณฑ์	3.47	0.71	ปานกลาง	ต่ำกว่าเกณฑ์		
3.การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร	3.76	0.67	มาก	สูงกว่าเกณฑ์	3.32	0.81	ปานกลาง	ต่ำกว่าเกณฑ์		
รวม	3.80	0.56	มาก	สูงกว่าเกณฑ์	3.33	0.66	ปานกลาง	ต่ำกว่าเกณฑ์		

การประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สรุปผลได้ดังนี้

การประเมินความคิดเห็นใน ระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในภาพรวมผลการประเมินภาพรวมเกี่ยวกับการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) สูงกว่าเกณฑ์การตัดสิน ส่วนกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มีความเห็นว่าเหมาะสมระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) ต่ำกว่าเกณฑ์การตัดสิน

1. การประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ ตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) สูงกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) และผลการประเมินตามความคิดเห็นของกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) ต่ำกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) พบว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีการประกาศใช้ นโยบายด้านการประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ทั้งทั้งองค์กร เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ

สากล โดยมีการดำเนินการร่วมกันของสำนักงานประกันคุณภาพ และสำนักการศึกษาและนวัตกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรแบบ Outcome Based Education (OBE) และมีการปรับกระบวนการบวการกลั่นกรองหลักสูตร และมีการกำหนดนโยบายให้มีการเรียนการสอนแบบ active learning ทั้งหลักสูตร 70% และในแต่ละรายวิชาไม่น้อยกว่า 50% การสอน Will , สหกิจศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมาช่วยทำให้กระบวนการประกันคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ AUN-QA ได้มากขึ้น สนับสนุนส่งเสริมอาจารย์มหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมินหลักสูตรของ ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และผู้ประเมินในระดับอาเซียน มหาวิทยาลัยดำเนินการประเมินหลักสูตรของมหาวิทยาลัยจำนวน 300 กว่าหลักสูตรทุกปีมีการประเมินแบบ Desktop Assessment ควบคู่กับการประเมินแบบ Site Visit Assessment

2. การประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN QA

ผลการประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มีความเห็นว่ามีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) สูงกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) และผลการประเมินตามความคิดเห็นของกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มีความเห็นว่ามีคุณภาพเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) ต่ำกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) พบว่า ความก้าวหน้า/ความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN QA ของมหาวิทยาลัย คือ ความยอมรับจากหลักสูตรในการใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร ซึ่งเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมากกว่าเกณฑ์เดิมที่เคยใช้ หลักสูตรมีความเข้าใจเกณฑ์มากขึ้น ทุกหลักสูตรปรับมาใช้ AUNQA ในการประเมินคุณภาพหลักสูตร มีหลักสูตรสมัครรับการประเมินจาก AUN-QA ในปี 2565 และการนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ถือเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการผลักดันขับเคลื่อนการปรับปรุงทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเป็น Outcome Based Education อีกทั้งมหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาผู้ประเมินเป็นจำนวนมากเพียงพอในการทำงานของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัย คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญ และกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ การเปิดกว้างและยอมรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นของผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ทั้งในระดับสภามหาวิทยาลัย ทีมบริหารมหาวิทยาลัย/คณะ/หลักสูตร ที่สำคัญคือ คณาจารย์ ผู้รับผิดชอบในหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย การผลักดัน สนับสนุนที่ต่อเนื่องของคณะและมหาวิทยาลัย มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ และความเข้าใจอย่างสม่ำเสมอ ทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตร มีความเข้าใจการดำเนินการอย่างกัลยาณมิตร ทำให้เกิดความร่วมมืออย่างดี รวมทั้งการพัฒนาผู้ประเมินภายในอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถประเมินและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างเหมาะสม ทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถนำไปปรับปรุงหลักสูตรได้ตรงประเด็น

ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ตามเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัย คือ ยังมีอาจารย์บางท่านไม่เข้าใจและไม่เปิดใจที่จะเรียนรู้ในเรื่องการปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางของ OBE และเกณฑ์การประเมินหลักสูตร AUN-QA หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงอาจารย์ผู้รับผิดชอบและอาจารย์ประจำหลักสูตรบ่อยมาก ทำให้อาจารย์ท่านใหม่ที่มารับผิดชอบดำเนินการไม่ต่อเนื่อง และขาดความเข้าใจในเรื่องของ OBE และ เกณฑ์AUN-QA และบางหลักสูตรได้ปรับปรุงตามแนวทางของ OBE แล้ว แต่หลักสูตรไม่ได้นำไปใช้ อาจารย์ในหลักสูตรยังคงสอนและวัดประเมินผลเหมือนเดิมไม่สนใจ

Outcomes ที่หลักสูตรต้องสร้างให้เกิด จึงทำให้หลักสูตรไม่ประสบผลสำเร็จจนรวมทั้งควรมีการกำกับในเรื่องของคุณภาพผู้ประเมินภายในเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อให้ผลการประเมินหลักสูตรในทุก ๆ ปีมีคุณภาพ

3. การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

ผลการประเมินการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร ตามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร มีความเห็นว่ามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) สูงกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) และผลการประเมินตามความคิดเห็นของกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร มีความเห็นว่ามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) ต่ำกว่าเกณฑ์การตัดสิน (เกณฑ์การตัดสิน $\bar{X} = 3.51$) พบว่า จากผลประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร พบว่าหลักสูตรของ ม.อ. ไม่สามารถจะขยับคะแนนในเกณฑ์ 1 และเกณฑ์ 3 ของเกณฑ์ AUN-QA V.3.0 ได้เนื่องจากเป็นเรื่องของการดำเนินการจัดทำหลักสูตรที่เป็นไปตามแนวทางของ OBE และมีปัญหาในเรื่องของโครงสร้างหลักสูตร มีการกำหนดนโยบาย ตั้งแต่ปี 2562 เป็นต้นมา ให้ทุกหลักสูตรดำเนินการปรับปรุงตาม OBE ให้เสร็จสิ้นภายในปี 2564-2565 ตลอดจนมีการติดตามดู เรื่องของกระบวนการเรียนการสอน เพิ่มการพัฒนาในเรื่องการเรียนการสอน แบบ CWIE การสอนในลักษณะร่วมผลิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและสถานประกอบการ (Cooperative and Work Integrated Education) ในส่วนของกระบวนการประเมิน มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาผู้ประเมินและสนับสนุนให้บุคลากรเป็นผู้ประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ในระดับประเทศและระดับอาเซียน อีกทั้งมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้หลักสูตรที่พร้อม สมัครเข้ารับการประเมินคุณภาพหลักสูตรระดับอาเซียน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบ

จากการประเมินผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ในการประเมินปัจจัยนำเข้าของระบบซึ่งผลการประเมินพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก กล่าวคือ การที่มหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร เมื่อปีการศึกษา 2558 โดยได้เปลี่ยนแปลงการใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพจากเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในตามเกณฑ์ของ สป.อว. มาเป็น การใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตรด้วยเกณฑ์ CUPT ของ ทบอ. ซึ่งเป็นการประเมินโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สป.อว. และเกณฑ์ AUN-QA โดยได้ประกาศใช้เกณฑ์ดังกล่าวทั่วทั้งมหาวิทยาลัยนั้น มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ทิศทางการขับเคลื่อนตามแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2561-2565 ในการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะทางวิชาการและวิชาชีพในระดับสากล ผู้บริหารและบุคลากรในหลักสูตรมีทัศนคติและมีความพร้อมในการนำเกณฑ์ AUN-QA มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตรที่ได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากคณะและมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์ในหลักสูตรได้พัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรและการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับนโยบายของคณะและมหาวิทยาลัย ในส่วนของผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในระดับหลักสูตร ยังมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกต่างกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งมีระดับความเหมาะสมของการประเมินปัจจัย

นำเข้าไปในระดับปานกลาง ทั้งในด้านการเงินและงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการสนับสนุนการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA ของผู้บริหาร

2. การประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN QA

จากการประเมินผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในประเด็นกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ซึ่งผลการประเมินพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก กล่าวคือ มหาวิทยาลัยมีการกำหนดแผนการขับเคลื่อนการประกันคุณภาพ ที่สอดคล้องกับนโยบายการประกันคุณภาพ ที่ได้ประกาศใช้ทั่วทั้งองค์กร โดยหลักสูตร คณะ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตามแผนงาน และได้รายงานผลการดำเนินงานตามเกณฑ์ AUN-QA รวมทั้งการรวบรวมสารสนเทศ การติดตามตรวจสอบข้อมูล และได้จัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร และรับการประเมินในทุกๆปี ตามแผนการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย และได้นำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประเมินมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรอีกด้วย ในส่วนของผลการประเมินกระบวนการประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของคณะกรรมการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรนั้น ยังมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกต่างกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งมีระดับความเหมาะสมของการประเมินกระบวนการฯ ในระดับปานกลาง ทั้งในด้านความสอดคล้องของแผนประกันคุณภาพกับนโยบายการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย การประกาศแผนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ การจัดเก็บข้อมูลและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศของหลักสูตรที่ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน แม่นยำ และเชื่อถือได้ การติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานของหลักสูตรในระหว่างและหลังการดำเนินงาน การจัดทำรายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ ในส่วนของการประเมินคุณภาพภายในหลักสูตรมีการดำเนินการตามแผนการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และได้นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการมาใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตร

3. การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร

จากการประเมินผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในประเด็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร ซึ่งผลการประเมินพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก กล่าวคือ การขับเคลื่อนนโยบายการประกันคุณภาพตามแนวทาง AUN-QA ทำให้หลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Expected Learning Outcome) มากขึ้น และการดำเนินการตามเกณฑ์ดังกล่าวได้ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรและคณะ สามารถนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานของหลักสูตรได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่สอดคล้องกับคุณภาพของหลักสูตร ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในหลักสูตร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจต่อระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ในส่วนของผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตรนั้น ยังมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างแตกต่างกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งมีระดับความเหมาะสมของการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับหลักสูตรในระดับปานกลาง คุณภาพของผู้เรียนกับคุณภาพของหลักสูตรที่ยังไม่มีความสอดคล้องกันมากนัก ทั้งเรื่องรายได้งานทำของบัณฑิตในหลักสูตร การบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และความพึงพอใจของนักศึกษา ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร เพื่อการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตรอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพระดับสากล

1.2 มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนระบบสารสนเทศในการประเมินคุณภาพระดับหลักสูตร รวมทั้งการติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานของหลักสูตร และกระบวนการในการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

1.3 มหาวิทยาลัยควรกำหนดแนวทางในการปรับปรุงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กร หลักสูตร ผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สอดคล้องกับผลการพัฒนาคุณภาพระดับหลักสูตร

1.4 มหาวิทยาลัยควรวิเคราะห์ผลกระทบผลการประเมินในประเด็นที่หลักสูตรส่วนใหญ่ไม่ผ่านการประเมิน เพื่อนำมาจัดทำแผนพัฒนาหลักสูตร ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นสารสนเทศในการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยต่อไป

1.5 ควรสนับสนุนและผลักดันให้หลักสูตรที่มีศักยภาพเข้ารับการประเมินคุณภาพภายในโดย AUN Secretariat เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ได้รับมาตรฐานระดับสากล

1.6 มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพตามระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหารทั้งระดับหลักสูตร สาขาวิชา คณะและระดับมหาวิทยาลัย และจัดทำแผนในการพัฒนาคุณภาพต่อไป

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินการพัฒนาหลักสูตร หลังจากมีการดำเนินการตามระบบคุณภาพตามเกณฑ์ AUN-QA และมีการปรับปรุงหลักสูตรตาม OBE

2.2 ควรมีการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แยกตามกลุ่มคณะ เช่น แยกตามกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งบริบทของคณะในแต่ละกลุ่มสาขา มีความแตกต่างกัน

2.3 ควรการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แยกตามวิทยาเขต เพื่อสะท้อนคุณภาพตามจุดเน้น บริบทของการบริหารและบริบทของพื้นที่ในแต่ละวิทยาเขตที่มีความแตกต่างกัน

2.4 ควรมีการประเมินระบบการประกันคุณภาพระดับหลักสูตร ด้วยเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้รูปแบบการประเมินที่แตกต่างอย่างเหมาะสม และการมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดกระบวนการจัดทำ ปรับปรุงและประเมินคุณภาพหลักสูตร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2561, 20 กุมภาพันธ์). กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561.สืบค้นเมื่อ วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2566. จาก <http://gqa.nsu.ac.th/>.

กิตติชัย วัฒนานิก. (2550). การประกันคุณภาพอุดมศึกษา ระบบปัจจุบันและความท้าทายในอนาคต. *วารสารประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 8(2), 8-26. กรกฎาคม – ธันวาคม 2550

- กิตติรัตน์ เกษตรสุนทร. (2561). การประเมินหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สารการเรียนรู้ “การประกอบอาชีพ”ในบริบทชุมชนเข้มแข็ง : อำเภอตะโพนท จังหวัดพัทลุง . (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ)
- ทีศนา แคมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธนาเดช เขียวแก้ว และ วิเชียร รุ้ยยืนยง. (2565). ความต้องการจำเป็นการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 3. *วารสารวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. 12(4). 30-41.
- ไพศาล วรคำ. (2559). *การวิจัยทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2555). *ทิศทางและอาณาบริเวณการประเมิน*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครสวรรค์: หจก.ริมปิงการพิมพ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2559). *วิธีวิทยาการประเมิน ศาสตร์คุณค่า*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมทาชน). (2553). *อภิธานศัพท์ การประกันคุณภาพการศึกษา (QA Glossary)*. นครปฐม: หจก.สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *รายงานการวิเคราะห์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ให้รองรับการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- สำราญ มีแจ้ง. (2558). *การประเมินโครงการทางการศึกษา : ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.